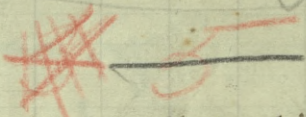

Sējis

Amas Brigader

"Tas liņ, čunule, esim pie tēva"
"Kun ir tēvs?"

"Leleļa laukā, aiz kalna." ^(ir pūnaga) gājēja
Lakrāt, lakrāt, ~~ir~~ dundzliņ, lai aiz
nādiem kalniem, lai eik stālu.

Māte tāi nevar būt neviens rokas,
tās pilnes nesamā. Anule iekoras ^{mā} tāi
brunčā nu ganjas uzriekstis kalnā.

Kalns ^{redz} ir illicis ~~uz iekšu~~ tā mūlka.
Pār lēpenām malām jumtas gila debess,
meža irotība. ~~.....~~ Vīstīfār

Piederušo putiņi vēli, sausē smilga, ap-
kapakā sugāji, pat meža koki un kēn
mi pie vērpki riņķiem, sidrabainītu

panedienē. Daupiem tāiem var kur
likties. Vīsi pludo sūpoda mios jaisā,

lāp abām sūpējām pie drēķim pie
matiem. Baltā rosa vēlgā gūp meža ~~.....~~ ^{Vai nestānays}

Pronskāma pārskujēna. ~~.....~~

pauciers; Ardieru čunule!⁴
Anule atmet ^{labrakat nu skatās jaisā.} galnis Helus trijstū-

ris, riēli sūpoda mios aigstis balā filamā.

"Tas tie ir, snāt?"

Vai tad mēs nekur nu ituram nevaram būt? ³
Nevairā nu šin' dauš. Paskis labā,
"Kur tēvs."

"Kur ir tēvs?"

"Viņš ^{pa} pūgājums balnu. Otrā pusē
īspiesas plāšs, lūpens lauks, prot' sauli.
Lauks ir gluži melns, 7 straiži rācēts.
Kāds' cilvēks, balts krekliņš un baltis kik-
ses staiģā pa lauku.

"Vai tad ^{šis cilvēks} tad tēvs?"

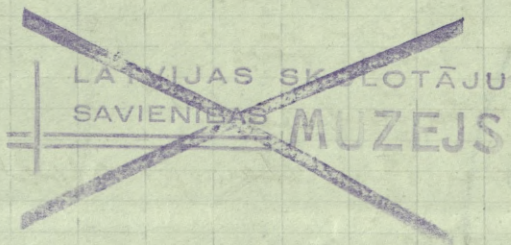
"Vai tad tu ^{to} nespējisi?"

"Kāpēc nē?" ir atausis atpakaļ? Viņš ir
"pat" šin' klis, bā es."

^{tas} Kāpēc na mēs stāvam balnā, bet tēvs
līdā. No balna viss izskatās mazāko."

Armahe stāst' lielā īsbrīnā. Jociņi staiģā
tēvs. Augši celtam, viļņam, itkā deķinā nē-
tām nājam. Nā cil' vienu nāju, raka stīv' līdā,
kablā pārārtā grofā. Nā cil' otru nāju, raka,
nā fibens, aipsvief ^{no pulkē} ^{dieļlīdā} ~~tas~~ lūlīt ie-
gimst' jenu. Nēkad nājs nepamīnas atrak,
vai koka pagausinaš sara vīdrienu
Nu tā bez gala. Tē ^{no tur vīdri} vācētā arī bāt šin' līdā
putaini, bē putecēn: Vie - nā! Jaha no
grofa di - vī! aipsvief pa lauku. Vie -
nā! di - vī! Vie - nā! di - vī! Annēli jasmāto.

4/8

4
 "Nu nupai līpas na ai viņas mājas
 jau tā cilātis, kā tēva kājas. Kad
 tēvs nonācis savā jaunajā galā, viņš
 apstāties apturēt šīs veidli, kā viņa
 uz apakš malis ^{viņli, viņli} atšūl To / pāru
 cilu atpakaļ: Vie-nā, di-vī! Vie-nā,
 di-vī!

"Kopā, Nāe nu, mēten, ko tu tā māties?"

"Kopā tēvs tā domos?"

"Anuli nāt jād. smieklī."

"Viņš nedares, tēvins, viņš tie jau-
 nu maipiti. Nesamējis vis. Tas ir šūns
 darbs."

"Anuli paliek klusa."

"Šūns darbs. Tas ir šūns darbs?"

"Tūmā malā, uz apas, māte īstā
 Calto Dridi, īstam karati, maipi, noliek
 Krūpa Krūpāļu putras. Bet tēvs ātrā
 nenāk ist, kamēr viņa grāps ir ī-
 sēts. Tad viņš pievāk, smaidīdams, ta-
 rīem parastem soliem."

"Nu, vai atnāca man talceniņi? Pā-
 domā, mēpā? Vai raipši stāvis manā
 vietā? Lī, sētnē sēkuve!"

"Nu jā, tāms tas grāps nāt sētun."

~~LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MUZEJS~~

RVLM
38588

Brig 22/70

4/7

medeni rakla. Turēdams sāties ļauj tai
rieģi naskidēt uz placiem. Anneli
ta lietas ka pīru akmeus. Oho ma-
cu. Ta nerar ^{ne dāmas} sasmēgt ar sava mazo roku.

"Vai, vai, vai, cik smaga!" ~~nevar sasmēgt~~

"Nu sēturē tak sūksa. Bet kad tēvs
"jēbu to pelnu līf ^{un nes la cauru dienā} ~~malam~~
~~ad ta siktā.~~ Kānēr visi die lūki
lauki apsēti, bet gan ir ko saukt, ka
smaga."

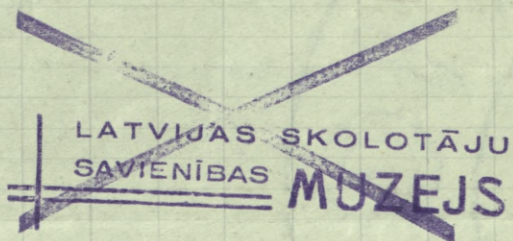
Ta, Anneli to apst. Viņa nerarētā
vis isdaucotā ^{plecas.} tēvam līf ar sēturē
Ja lauku.

Tēvs noslauka pieri nu sētu, aplēš
smatu pilajam debesu laham nu sāk mīdīt
ēt. Sindrabati pāredienī mirdzēt mī
civinas tam apkārt.

Atkal jaunā saucienā gaisos. Baltā
spāru sūka.

Visi trīs atliecā gūvas. Ēģi smatas.
Kānēr aizgriusl zem saules nu apvāksma
^{apvāksma} tēvā sūkstus.
"Ģēju putni."

Meža zosis. Visu rītu birst klimstam.⁶

"Dzīs agrā ziema."

"Tāt jauk palīko auzsta?" jautā Anneli.

"Jā, jā, būs."

"Kas tas mums, ^{Kā putniem!} respit siltās ziemas,"
māte saka tā skumji.

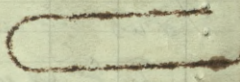
Nikas. Atgriezies arī mūsu siltā jeni,
kā jāpu putnis. Tapat, Jā melnāja tūmā
linsim reif ispātes iekša, Karfas Jūaks
(Mēs nemsum, kēlīgo sūsiar. Džis jānu māiše.)
na laudies ka mēto, Jā, ten būs pore-

pet. Vai ne tā, meiten? Pērs jāuta, ska-

rida mies kēsi uz Anneli.

"Jā, Anneli atbild, smiešanās
tevan acis.

~~LATVIJAS SKOLOTĀJU SAVIENĪBAS MUZEJS 23/878.~~

4/7

RVLM
 33538

Bridg $\frac{R2}{10}$

47